

(สำเนา)

เลขรับ ๙๗/๒๕๕๑ วันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้เสนอ

(นายจุมพฏ บุญใหญ่)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง ผู้เสนอ

(นางชมภู จันทาทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) เกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม ผู้เสนอ

(นายเกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช ผู้เสนอ

(ปรีชาพล พงษ์พานิช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ ผู้เสนอ

(นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) พงษ์ศักดิ์ บุญศล ผู้เสนอ
(นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ผู้เสนอ
(เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา ผู้เสนอ
(นายชูการ์โน มะทา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ประสงค์ บุรณ์พงศ์ ผู้เสนอ
(นายประสงค์ บุรณ์พงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) นพดล พลเชื้อ ผู้เสนอ
(นายนพดล พลเชื้อ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน
(ลงชื่อ) พีระเพชร ศิริกุล ผู้เสนอ
(นายพีระเพชร ศิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) นิยม เวชกามา ผู้เสนอ
(นายนิยม เวชกามา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทรวงทอง ผู้เสนอ
(นายประเสริฐ จันทรวงทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ไชยวัฒน์ ตินรัตน์ ผู้เสนอ
(นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) เข็ดพงศ์ ราชปองขันธุ์ ผู้เสนอ
(นายเข็ดพงศ์ ราชปองขันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) สุนัย จุลพงศธร ผู้เสนอ
(นายสุนัย จุลพงศธร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ไตรรงค์ ทิธรรม ผู้เสนอ
(นายไตรรงค์ ทิธรรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) มานะ โลหะวณิชย์ ผู้เสนอ
(นายมานะ โลหะวณิชย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ร้อยตรี ปรพล อติเรกสาร ผู้เสนอ
(ปรพล อติเรกสาร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) วิเชียร อุดมศักดิ์ ผู้เสนอ
(นายวิเชียร อุดมศักดิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทรวงทอง ผู้เสนอ
(นายประเสริฐ จันทรวงทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

๕๗ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและการได้มาซึ่งคณะกรรมการธุรกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมส่วนราชการที่คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการต้องรายงาน และการปฏิบัติของส่วนราชการที่ได้รับรายงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕/๑ และมาตรา ๓๕/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการตรวจจับการประกอบอาชญากรรมบางประเภทที่สำคัญอันมีผลกระทบต่อการทำลายทางระบบเศรษฐกิจ สังคมและความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้ ประกอบกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรมผู้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ รวมทั้งเพื่อประกันความเป็นอิสระ เป็นกลาง โปร่งใสและเป็นธรรมของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานในการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตเฉพาะความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือลักลอบภาษีสรรพสามิตที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงหรือปลอมแปลงเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงหรือปลอมแปลงเอกสารที่เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดรายเดียวหรือหลายรายในคดีเดียวกันนั้นรวมกันตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินสาธารณะและกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหาย ถูกทำลาย หรือที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เฉพาะความผิดที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เฉพาะความผิดที่มีการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับการทุจริตของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในการทำงานของบริษัทที่ออกและเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนหรือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์หลักทรัพย์ ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธาน กรรมการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนสี่คนจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการ คณะละหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใด ไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการและไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕/๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ทำรายงานสรุปการดำเนินการตามหมวดนี้ต่อศาลแพ่งทุกสี่เดือน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕/๒ ศาลแพ่งอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งให้ตรวจสอบรายงานดังกล่าวว่าการดำเนินการที่รายงานชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๓๘ มาใช้กับการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งพบว่ามีกรกระทำที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และศาลแพ่งเห็นด้วยกับการตรวจสอบดังกล่าว ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของศาลแพ่งให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป”

.....

.....

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..)**

พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการตรวจจับการประกอบอาชญากรรมบางประเภทที่สำคัญอันมีผลกระทบต่อการทำลายทางระบบเศรษฐกิจ สังคมและความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้ ประกอบกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรมใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ยังไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ รวมทั้งเพื่อประกันความเป็นอิสระเป็นกลาง โปร่งใสและเป็นธรรมของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานในการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม “ความผิดมูลฐาน” ของมาตรา ๓ โดยเพิ่มเติมอีก ๗ มูลฐาน ดังนี้

(๑) ความผิดเกี่ยวกับการสมยอมในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและการกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๒) ความผิดเกี่ยวกับการค้าอาวุธ เฉพาะความผิดที่ไม่ได้รับอนุญาต ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๓) ความผิดเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต เฉพาะความผิดที่หลีกเลี่ยงหรือลักลอบภาษีสรรพสามิต ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงหรือปลอมแปลงเอกสาร ที่เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดรายเดียวหรือหลายรายในคดีเดียวกันรวมกันตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๕) ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินสาธารณะ และกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินสาธารณะโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้

(๕.๑) กฎหมายว่าด้วยแร่เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการนำแร่เข้าหรือส่งออกเป็นมูลค่าแร่กว่า ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๒) กฎหมายว่าด้วยป่าไม้เฉพาะความผิดที่มีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตรา ค่าภาคหลวงหรือรอยตราขาย หรือบุกรุก แฝ้วถุง กั้นสร้าง ยึดถือ

ครอบครองหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันทำให้สภาพป่าเสียหาย หรือในกรณีทำไม้หรือมีไม้แปรรูป หวงห้ามไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๓) กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติเฉพาะความผิดที่มีการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน กั้นสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียสภาพป่าที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๔) กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมเฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้รัฐขาดรายได้จากการ หลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการเสียค่าภาคหลวงหรือผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๕) กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติเฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ สูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลายที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๖) กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลายที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เฉพาะความผิดที่มีมูลค่าทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เฉพาะความผิดที่มีการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับการทุจริต ของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในการทำงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์หลักทรัพย์ ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป

เหตุผล

(๑) ความผิดมูลฐานเดิมในกฎหมาย ปงป. ไม่ครอบคลุมถึงความผิดมูลฐานที่ขอเพิ่มเติม ทำให้ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่ได้ผล และหน่วยงานในการบังคับใช้กฎหมาย ดังกล่าวประสงค์ที่จะให้เป็นความผิดมูลฐานในกฎหมาย ปงป.

(๒) ความผิดมูลฐานที่ขอเพิ่มเติม เป็นความผิดอาญามีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยตรงและรุนแรง หากไม่เร่งแก้ไขอาชญากรรม ทางเศรษฐกิจดังกล่าว ก็จะแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

(๓) เป็นการป้องกันและปราบปรามมิให้มีการฟอกเงินโดยใช้กระบวนการกระทำความผิด ในความผิดมูลฐานที่ขอแก้ไขเพิ่มเติม

(๔) เป็นความผิดที่นานาอารยประเทศต่างกำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานของกฎหมาย ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๕) เป็นความผิดมูลฐานที่รัฐบาลหลายชุดได้เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว แต่ร่างกฎหมายได้ตกไปในชั้นเข้าสู่สภาหรือยุบสภา อาทิ รัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร และรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นต้น

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรม ในมาตรา ๓๒ โดยให้เลขาธิการ ปปง. เป็นประธานกรรมการธุรกรรม ตามกฎหมายเดิม

เหตุผล

(๑) มาตรา ๓๒ ของกฎหมาย ปปง. ๒๕๔๒ เดิมกำหนดให้เลขาธิการเป็นประธานกรรมการธุรกรรม อันเนื่องมาจากหลักคิดที่ว่าเลขาธิการมาจากการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรีและโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนฯ และวุฒิสภา และมีกรโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ดังนั้นการจะให้กรรมการธุรกรรมที่มาจากการแต่งตั้งของคณะกรรมการ ปปง. คัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการจึงไม่เหมาะสมและสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(๒) การที่กฎหมาย ปปง. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกมาในสมัย สนช. และแก้ไขมาตรา ๓๒ ให้กรรมการธุรกรรมที่มาจากการแต่งตั้งของคณะกรรมการ ปปง. คัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการและให้เลขาธิการ ปปง. เป็นกรรมการและเลขานุการ มาจากเหตุผลไม่ไว้วางใจส่วนบุคคลที่มีต่อตัวเลขาธิการเป็นประการสำคัญ โดยลืมนำไปถึงหลักการและเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายฉบับนี้

(๓) หากเลขาธิการมิได้เป็นประธานกรรมการธุรกรรม การบังคับใช้กฎหมาย ปปง. ก็จะไม่มีประสิทธิภาพเพราะสถานะเลขาธิการเป็นหัวหน้าส่วนราชการและบังคับบัญชาข้าราชการของสำนักงาน ปปง. โดยตรง รวมทั้งมีบทบัญญัติให้เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ในมาตราต่างๆ อีกหลายมาตรา เช่น มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๗ เป็นต้น หากเลขาธิการขัดแย้งกับประธานกรรมการธุรกรรมและไม่ให้ความร่วมมือ การบังคับใช้กฎหมายนี้ก็ไร้ผล

๒.๓. แก้ไขเพิ่มเติมหน่วยงานที่ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการรายงานจากเดิม กำหนดเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนเป็นศาลแพ่งแทนในมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒

เหตุผล

(๑) สถานะหน่วยงานและที่มาของ ป.ป.ช. และเลขาธิการ ปปง. มีที่มาอาจจะถือว่าเท่าเทียมกันเพราะต่างมาโดยความเห็นชอบของวุฒิสภาและมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ถึงแม้ว่าเลขาธิการ ปปง. จะมายากกว่าเพราะต้องมาจากความเห็นชอบของสภาผู้แทนฯ ด้วยก็ตาม แต่การที่กฎหมายกำหนดให้เลขาธิการ ปปง. และคณะกรรมการธุรกรรมต้องรายงาน ป.ป.ช. คล้ายกับว่าต้องการ

ให้สำนักงาน ปปง. ขึ้นกับ ป.ป.ช. ทั้งที่กฎหมาย ปปง. มาตรา ๔๐ ให้สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานอิสระและเป็นกลาง

(๒) หากไม่มีการแก้ไขและยังคงให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ปปง. รายงาน ป.ป.ช. ต่อไป สำนักงาน ปปง. ก็จะเป็นหน่วยงานอิสระและเป็นกลางไม่ได้ ซึ่งกฎหมายก็จะขัดแย้งกันเอง และก็ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น กรณี ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยในการตรวจสอบธุรกรรมหรือยึดทรัพย์สินผู้ใด หากคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ ปปง. ยึดและอายัดทรัพย์สินผู้ใดไปแล้ว แต่ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยภายหลัง สำนักงาน ปปง. ก็จะต้องมีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามมาในภายหลังอย่างแน่นอน ซึ่งกฎหมาย ปปง. เดิม มาตรา ๓๘/๑ และ มาตรา ๓๘/๒ ไม่มี เป็นการเพิ่มเติมขึ้นในการพิจารณาของ สนช. โดยตรงภายใต้แนวคิดไม่ไว้วางใจต่อบุคคลและต้องการให้มีผู้ตรวจสอบการใช้อำนาจ และในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐบาลที่ผ่านมาก็ไม่มีการขอเพิ่มเติมในประเด็นนี้

(๓) ดังนั้น หากประสงค์จะให้ให้มีผู้ตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ปปง. แล้วก็ควรมอบให้ศาลแพ่งเป็นผู้รับรายงานและตรวจสอบการใช้อำนาจแทนจะถูกต้องกว่ามอบให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ เพราะ ปปง. ก็มีอำนาจที่จะตรวจสอบธุรกรรมหรือยึดทรัพย์สินของป.ป.ช. ได้ หาก ป.ป.ช. มีการกระทำความผิดขึ้น จึงควรที่จะให้สองหน่วยงานนี้มีการคานการใช้อำนาจกันไว้